

— deri har det ærede Medlem Uret, — jeg taler kun her om Forholdene paa en Maade, som jeg haaber, Enhver kan forstaa. Hvad Moral der er deri, overlader jeg til Andre at afgjøre. Seg beskylde Ingen for at være umoralsk. Hvorledes det ærede Medlem vil forene den Beregning, han opstillede over den store Statsinteresse, der her skulde være tilstede, med sin Interesse for Statskassen, overlader jeg til ham. Naar vi skulle til en saglig Forhandling, komme vi hertil. Men angaaende denne saglige Forhandling har jeg et Par Ord at sige til den ærede Ordfører (Ingerslev). Just fordi jeg ønsker en saglig Forhandling, ønsker jeg ikke at fjerne det Raahæng, der hænger paa denne saglige Forhandling. Just fordi jeg ønsker en saglig Forhandling om det, som jeg anser for det Hovedspørgsmaal, som vi skulle forhandle om i denne Samling, hvis Lidet slaar til, det store Spørgsmaal om de sjællandske Jernbaner, just derfor ønsker jeg saadanne Spørgsmaal fjernede, der efter min Mening absolut vilde sprede Interessens og være en Hindring for det store Spørgsmaals Forhandling, og jeg ønsker tillige den Slags Spørgsmaal fjernede, af den Grund, at jeg vedblivende maa fastholde, at, om disse og andre Forslag end selvfølgelig ifølge Grundloven meget godt kunne være Gjenstand for privat Initiativ, burde de dog helst ikke, eller i alt Fald saa sparsomt som muligt, være Gjenstand for privat Initiativ, da de angaa et Spørgsmaal om at drage mange Millioner ud af Statskassen. Det er det, jeg har sagt, og som jeg fastholder. Derfor den Slags Forhold siger jeg, at enten Regjeringen er en Modstander af mig eller ei, saa under jeg at have en Regjering, der navnlig i saadanne Forhold er istand til at tage Sagen i sin Haand og faae et Thing med til, selv om det ellers ikke politisk er enigt med den, at værgе Statskassen mod disse lokale Krav, som ikke have den almene Statsinteresses Mærke. Naar det ærede Medlem siger, at man maa forsøge at lade Forslaget gaa til 2den Behandling, fordi jeg har talt om, at det kunde modtage enkelte Ændringer, skal jeg dertil svare, at derom har jeg ikke sagt et Ord; jeg sagde kun, at der var faldet Ytringer i den Retninger. Hvorvidt der kunde være noget at ændre, veed jeg ikke, thi der foreligger intet Forslag i den Henseende, vi kjende jo heller ikke Folks Mening og Stemninger i den Henseende; men det anser jeg for sikkert nok, at det ikke vil være rigtigt at bruge dette Lovforslag til Basis for en Forhandling om at forandre sin Stilling til disse private Selskaber. Stulde saadant Noget forhandles, maatte det tilvisse kunne ske paa alle andre Maader end her, thi jeg anser dette Forslags videre Fremme som et Straaplan, ad hvilket Folkethinget kommer mere og mere i Strid med sin egen tidligere Stilling, og denne Forhandling er særlig ubetimelig for Dieblisset overfor de andre

Forhandlinger, hvortil vi skulle bruge vore Kræfter. Uden at jeg derfor kan forlange eller vente, at Møretallet her i Salen er enigt med mig i de Grundfæstninger, jeg har udtalt om dette Forhold, og uden at jeg vil udtale nogen Mening om, hvad Thinget — dette blødhjertede Folkething — i sin Tid kan komme til, med min ærede Ven for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) i Spidsen, at mene om et saadant Forslag, naar vi have givet Systemet af 1873 Lov til at virke noget længere, har jeg dog troet, at Folkethinget kunde blive enigt om at finde det ubetimeligt nu at fremme denne Sags Behandling. Jeg veed ikke, hvorvidt en saadan Enighed er tilstede, men jeg ønsker at faae det prøvet, og derfor vil jeg tillade mig at overrække Thingets høitærede Formand et Forslag til en Dagsorden, som jeg maafte dog først maa oplæse. Dette Forslag til Overgang til Dagsordenen lyder saaledes: „Det Thinget ikke finder det betimeligt at fremme Behandlingen af dette Lovforslag videre, gaar det over til den næste Sag paa Dagsordenen“.

Formanden (Krabbe): Forhandlingen dreier sig altsaa herom. Jeg skal gjentage Ordlyden af det fremsatte Forslag til Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen: „Det Thinget ikke finder det betimeligt at fremme Behandlingen af dette Lovforslag videre, gaar det over til den næste Sag paa Dagsordenen“.

Bouløffe: Jeg skal ikke negte, at det overraster mig lidt, at det ærede Medlem fremkommer med dette Forslag om at standse Sagen. Denne Dagsorden lyser jo af Bevillie for Sagen selv, idet den siger, at det ikke er betimeligt at behandle Sagen nu, men det tyder dog paa, at der er Grund til senere at komme ind derpaa. Jeg skal derfor, saa stærkt jeg kan, tillade mig at fraraade denne Dagsorden. Det har undret mig saameget mere, at det ærede Medlem vilde fremkomme med dette Forslag, som han jo i temmelig stærke Udtryk baade idag og tidligere har kaldet dette og flere andre Jernbaneforetagender for Jernbanesvindel. Det forekommer mig, at det af den Grund vilde have været rigtigere, at det ærede Medlem saavel som det høie Thing fik at se alle Enkelthederne i denne Sag ved at lade den prøve og undersøge i et Udvalg, saa at den kunde blive klarere fra først til sidst. Jeg tør forsikre det ærede Medlem om, at han da ikke skal finde det, der ligner Svindel i dette Foretagende. (Berger: Saa er Alt jo godt, saa behøve vi jo slet ikke at kjøbe Banerne!). Jo, der kan være andre Grunde, hvorfor det kunde være rigtigt at kjøbe dem; men jeg siger kun: lad os ikke tiltræde det ærede Medlems Forslag i dette Dieblis, men lad os stemme derimod, for at Sagen kan blive undersøgt, og jeg er overbevist om, at den ved en grundig Undersøgelse vil vise sig at være en god Sag.